



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.08.2001
KOM(2001) 497 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET**

om anvendelse af bilag X til vedtægten

(Rådets forordning nr. 3019/87 af 5.10.1987)

2000

INDLEDNING

I henhold til vedtægtens artikel 101 a er der i bilag X, med forbehold af andre bestemmelser i vedtægten, fastlagt en række særlige bestemmelser og undtagelser for tjenestemænd, der gør tjeneste i et tredjeland.

I henhold til artikel 14 i bilag X "forelægger Kommissionen årligt Rådet en rapport om anvendelsen af dette bilag og navnlig om fastsættelse af satsen for godtgørelsen for levevilkår i overensstemmelse med artikel 10".

Siden 1.1.1988 er der udarbejdet ti rapporter. De dækker tidsrummet oktober 1987-december 1988, 1989, 1990-1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997-1998 og 1999.

Som ønsket af Rådet blev der i 2000 gjort en betydelig indsats for at omfordele stillinger, og firmaet AIRINC blev efter et udbud i 1999 udvalgt til at beskæftige sig med justeringskoefficienterne for vederlag til tjenestemænd uden for Unionen.

Efter Balkankrisen blev de beføjelser, der var tillagt taskeforcen for genopbygning af Kosovo, desuden i 2000 overdraget til Det Europæiske Genopbygningsagentur.

KAPITEL 1: ALMINDELIGE BESTEMMELSER

ARTIKEL 1: ANSÆTTELSE

Tildelingen til delegationstjenesten, som var på 693 stillinger (herunder 5 'floaters') pr. 31. december 1999, har ikke ændret sig, da væksten for 2000 var lig nul. Pr. 31. december 2000 var 628 stillinger besat i delegationstjenesten, og 5 "floaters" opererede fra hovedsædet. På grund af hovedsædets store gæld over for delegationstjenesten som følge af ordningen for personalebevægelserne inden for turnusordningen kunne 25 stillinger ikke besættes på delegationerne, da de var optaget i hovedsædet, og 35 stillinger var reelt ledige i delegationstjenesten.

I 2000 blev der foretaget 12 ansættelser med kandidater fra forskellige almindelige udvælgelsesprøver.

ARTIKEL 2: MOBILITET

Turnusordningen

Turnusordningen vedrørte i 2000 175 tjenestemænd (159 i 1999), der var optaget på turnuslisten, og det førte til:

- 64 flytninger mellem delegationerne (63 i 1999)
- 62 flytninger fra delegationerne til hovedsædet (49 i 1999)
- 12 fratrædelser (12 i 1999)
- 37 tjenestemænd forblev på deres tjenestested (35 i 1999)

Princippet om, at man skiftevis skal arbejde i en delegation og ved hovedsædet, blev overholdt:

- 62 flytninger fra delegationerne til hovedsædet (49 i 1999)
- 67 flytninger fra hovedsædet til delegationerne (56 i 1999)

Der blev således foretaget 205 flytninger (180 i 1999) som led i turnusordningen i 2000. Der blev i 2000 foretaget i alt 260 faktiske flytninger.

Omfordeling

Som led i politikken for nyfordelingen af personalet i delegationstjenesten og regionaliseringen af nettet besluttede Kommissionen den 18. juli 2000 at omfordele 31 stillinger, dvs. 26 A, 3 B og 2 C. Omfordelingen skal ske fra følgende delegationer:

- for A-stillingernes vedkommende: Angola, Cameroun, Kap Verde, Den Centralafrikanske Republik, Republikken Congo, Côte d'Ivoire, Egypten, Ghana, Republikken Guinea, Indien, Kenya, Mali, Mauritius (2 A-stillinger), Mauretaniens, Namibia, Nigeria, Somalia, Sudan, Swaziland, Tchad, Togo, Trinidad og Tobago, Tunesien, Uruguay, Zambia og Zimbabwe
- for B-stillingernes vedkommende: Costa Rica, Swaziland og Togo
- for C-stillingernes vedkommende: Etiopien og Tanzania.

Formålet hermed er i hovedsagen at genskabe balancen i ressourcerne og at styrke delegationer, som har det største behov med hensyn til offentlige myndighedsopgaver. Tildelingen af flere ressourcer sker på basis af en analyse af delegationernes arbejdsbyrde. Omfordelingen forløber over regnskabsårene 2000-2003. Der er desuden foretaget fire punktuelle omfordelinger (Tchad, Norge - Den Demokratiske Republik Congo, generaldirektoratet for udvikling - Togo og Den Demokratiske Republik Congo - Kroatien) til at aflaste de pågældende delegationer.

ARTIKEL 3: EFTERUDDANNELSE

I 2000 vedrørte beslutningerne om efteruddannelse 53 tjenestemænd i delegationstjenesten, der vendte tilbage til hovedsædet til et af Relex-generaldirektoraterne i henhold til princippet om, at man som led i turnuspolitikken skal skifte arbejdssted.

KAPITEL 2: FORPLIGTELSER

ARTIKEL 4: TJENESTESTED

Ingen bemærkninger til denne artikel.

ARTIKEL 5: BOLIG

I 2000 fortsatte GD for eksterne forbindelser politikken med at stille møblerede boliger til rådighed for tjenestemænd uden for Fællesskabet. Der er opstillet referencer for boligarealer, antal værelser og udgifter/m² for de enkelte lande.

ARTIKEL 3: ARBEJDSVILKÅR

ARTIKEL 6, 7 OG 9: ÅRLIG FERIE

I 2000 kunne man konstatere, at "normaliseringen" var begyndt at slå igennem

- dels ved beregningen, som siden 1998 er sket på basis af arbejdsdage og ikke længere kalenderdage, og
- dels i forbindelse med anmodninger om overførsel af feriedage fra et år til et andet. Efter henstillinger fra hovedsædet har tjenestemænd i tjeneste i udlandet gjort en indsats for at udnytte deres rettigheder og indskrænke for store overførsler af feriedage.

Nedenstående tabel viser klart, at overførsler på over 14 dage, særlig i gaflen mellem 36 og 70 dage, er blevet reduceret betydeligt mellem 1994/95 og 1999/2000:

År	Antal tjenestemænd	Overførsler på mellem 14 og 35 dage	Overførsler på mellem 36 og 50 dage	Overførsler på mellem 51 og 70 dage	Overførsler på over 70 dage
1994/95	590	180	67	25	3
1999/2000	639	171	18	8	4

ARTIKEL 8 OG 9, STK. 2: HVILEFERIE

Kommissionen besluttede den 24. februar 2000 undtagelsesvis at bevilge hvileferie for 2000 for de tjenestesteder, hvor levevilkårene fandtes at være "særlig vanskelige", på grundlag af de kriterier, der finder anvendelse ved den årlige fastsættelse af godtgørelsen for levevilkårene.

Den fortsatte stramme anvendelse af de i artikel 8 i bilag X fastsatte betingelser giver sig udslag i, at denne ret blev bevilget til 30 tjenestesteder i 2000 (jf. bilag I) som i 1999. For tjenestesteder i kriseområder bevilges retten i forhold til krisens faktiske varighed.

KAPITEL 4: INDTÆGTER OG SOCIALE GODER

AFDELING 1: INDTÆGTER OG FAMILIETILLÆG

ARTIKEL 10, STK. 1: GODTGØRELSE FOR LEVEVILKÅRENE

Kommissionen vedtog den 21. december 1999 satserne for godtgørelse for levevilkårene for regnskabsåret 2000. De fremgår af tabellen i bilag II.

ARTICLE 10, STK. 2: EKSTRA GODTGØRELSE

I 2000 besluttede Kommissionen at udbetale en ekstra godtgørelse til tjenestemænd, som gjorde tjeneste i følgende lande:

Land	Virkning: Begyndelse	Kriseniveau og afslutning	Antal tjenestemænd
Albanien	marts 1997	10 %	7
	juni 1997	5 %	
Algeriet	november 1993	5 %	3
	december 1993	10 %	
	maj 2000	5 %	
Burundi	januar 2000	5 %	1
Eritrea	juni 1998	10 %	3
	juli 1998	5 %	
	april 2000	afslutning	
Forbundsrepublikken Jugoslavien - Pristina (taskforce)	juli 1999	5 %	20
	januar 2001	afslutning	1
Sierra Leone	juli 1997	10 %	3
	august 1998	5 %	
	december 1998	10 %	
	november 1999	5 %	
	maj 2000	10 %	
	oktober 2000	5 %	

Det skal bemærkes, at den taskforce, der blev oprettet i Pristina i juli 1999, gradvis har fuldført sin opgave i løbet af 2000 med oprettelsen af et team på ca. 40 personer, der sorterer under Agenturet for Genopbygning af Kosovo, som har sit officielle hovedsæde i Thessaloniki, Grækenland, og et operativt center i Pristina.

ARTIKEL 11 OG 12: BESTEMMELSER OMLØNUDBETALING

Med hensyn til lønudbetalingsvaluta i 2000 er gennemsnitstallene som følger:

- 73% valgte at få udbetalt deres løn i euro i henhold til artikel 11 i bilag X til vedtægten.
- 22% anmodede om at få udbetalt en del af deres løn i lokal valuta. Af disse anmodede de 55% om det højeste beløb, der er fastsat i de interne retningslinjer for artikel 12 i bilag X (80%), og de øvrige anmodede om mellem 11% og 76%. I Japan gjaldt fortsat i 2000 forhøjelsen af overgrænsen til 90% i medfør af artikel 1, stk. 2, i de interne retningslinjer for artikel 12 i bilag X til vedtægten.
- Endelig anmodede 5% om i henhold til artikel 12, andet afsnit, i bilag X til vedtægten på grundlag af passende dokumentation at få udbetalt en del af deres løn i en anden valuta end tjenestestedets (Rusland, Ukraine og Kasakhstan).

ARTIKEL 13: JUSTERINGSKOEFFICIENTER

Rådet udstedte den 15. september 2000 forordning nr. 1967/2000¹ om fastsættelse af justeringskoefficienter, der anvendes fra den 1. januar 2000, og den 15. januar 2001 forordning nr. 106/2001² om fastsættelse af justeringskoefficienter, der anvendes fra den 1. juli 2000. Kommissionen traf desuden henholdsvis den 28. december 2000 og den 16. maj 2001 afgørelse nr. 44/2001³ og nr. 407/2001⁴ om tilpasning af de "mellemliggende" justeringskoefficienter, der finder anvendelse på lønninger til tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjeland, for den første afgørelses vedkommende med virkning fra den 1. februar, 1. marts, 1. april, 1. maj og 1. juni og for den andens vedkommende med virkning fra den 1. august, 1. september, 1. oktober, 1. november og 1. december.

Kommissionen har i de forløbne år bestræbt sig på at reducere omkostningerne ved statistisk arbejde og med henblik herpå udvalgt det private firma AIRINC. Med de nye arbejdsprocedurer har det således været muligt at nedbringe udgifterne fra tidligere ca. 2 mio. EUR til 800 000 EUR om året, samtidig med at man har kunnet bevare kvaliteten af resultaterne. Eurostat har ligeledes benyttet en begrænset nomenklatur på 84 basiselementer, der i 1999 bestod af 173, uden at dette har haft nogen nævneværdig indflydelse på resultaterne. Eurostat-rapporten (bilag III), der er ajourført i forhold til 1994, indeholder retningslinjerne for den i øjeblikket anvendte metode til beregning af justeringskoefficienterne og en vurdering af dens anvendelse i praksis.

ARTIKEL 15: UDDANNELSESTILLÆG

Der blev i alt udbetalt 2 972 215 EUR i uddannelsestillæg i 1999/2000. Desuden er ordningen med forskudsbetaling af uddannelsestillæg blevet opretholdt for tjenestemænd med særlig store uddannelsesudgifter. Alle forskud vedrørende skoleåret 1999/2000 er blevet reguleret inden for den fastsatte frist.

¹ EFT L 235 af 19.9.2000, s. 1.

² EFT L 19 af 20.1.2001, s. 1.

³ EFT L 11 af 16.1.2001, s. 50.

⁴ EFT L 144 af 30.5.2001, s. 29.

Som i de foregående år har den relativ høje vekselkurs for yen'en gjort, at Kommissionen er blevet bemyndiget til at overskride det årlige loft for refusion i skoleåret 1999/2000 til tjenestemænd, der gør tjeneste i Japan, og hvis børn går i en international skole dér.

Den generelle stigning i uddannelsesudgifterne på den ene side og den ugunstige euro-kurs over for dollaren på den anden side har desuden betydet, at Kommissionen er blevet bemyndiget til at overskride loftet på andre tjenestesteder.

Det gælder dog kun ekstraordinært for børn, der på tjenestestedet går i en international skole, som udsteder europæiske/internationale studenterekskensbeviser, nemlig Lycée français, British School, Deutsche Schule eller den amerikanske/internationale skole.

Formålet med optagelsen af børnene på denne skole skal desuden være at sikre kontinuitet i skolegangen. Overskridelsen af loftet i skoleåret 1999/2000 er således også blevet tilladt for to tjenestemænd under efteruddannelse i medfør af princippet om kontinuitet i studierne.

Det samlede udbetalte beløb som følge af overskridelsen af loftet i skoleåret 1999/2000 (inkl. Japan) udgør 55 861 EUR.

ARTIKEL 16: BOSÆTTELSESPENGE VED TILTRÆDEN OG EFTER FRATRÆDEN

I 2000 er der udbetalt:

- 155 godtgørelser i form af bosættelsespenge til nyankomne tjenestemænd på en delegation, hvoraf 144 er udbetalt i euro på en bankkonto i Belgien og 11 i tjenestelandets lokale valuta, og
- 22 godtgørelser i form af bosættelsespenge efter fratræden til tjenestemænd, der definitivt er udtrådt af tjenesten, heraf 3 i euro på en bankkonto i Belgien og 19 i bosættelsesmedlemsstatens valuta.

Det samlede udbetalte beløb på 1 958 626,47 EUR fordeler sig således:

- 1 376 921,70 EUR til betalinger i Belgien og
- 581 704,77 EUR i betalingerne i lokal valuta med justeringskoefficient.

AFDELING 2: BESTEMMELSER VEDRØRENDE GODTGØRELSE AF UDGIFTER

ARTIKEL 17: GODTGØRELSE AF UDGIFTER TIL FLYTNING AF BOHAVE OG DE FAKTISKE BOSÆTTelsesUDGIFTER FOR TJENESTEMÆND, DER IKKE HAR FÅET STILLET EN MØBLERET BOLIG TIL RÅDIGHED AF INSTITUTIONEN

Denne artikel blev ikke anvendt i 2000.

ARTIKEL 18: UDGIFTER TIL MIDLERTIDIG BOLIG

Der blev truffet 195 beslutninger om tilladelse til midlertidig indkvartering i 2000 (166 i 1997, 187 i 1998 og 163 i 1999).

ARTIKEL 19: TJENESTEKØRETØJ/KILOMETERPENGE

Reglerne for anvendelse af køretøjer til tjenestebrug og private køretøjer har været gældende siden juni 1996. Der blev foretaget en revision af teksten i 1998, som blev uddelt i begyndelsen af 1999. De i artikel 19 omhandlede kilometerpenge er fastsat i overensstemmelse med praksis i flere medlemsstater ud fra de gennemsnitlige driftsudgifter. Kilometerpenge andrager for tiden 0,26 EUR/km (0,36 EUR/km for firehjulstrukne køretøjer).

ARTIKEL 20: REJSEUDGIFTER I FORBINDELSE MED HVILEFERIER

Rejseudgifter i forbindelse med hvileferier godtgøres altid for afstanden mellem tjenestestedet og det feriested, Kommissionen har fastsat. Holdes hvileferien et andet sted end det af Kommissionen fastsatte, godtgøres udgifterne op til den grænse, der gælder for det fastsatte feriested. Udgifterne var i 2000 282 131 EUR.

ARTIKEL 21: GODTGØRELSE AF TRANSPORTUDGIFTER FOR PERSONLIGE EJENDELE, FLYTNING OG OPBEVARING

Der fandt 276 flytninger sted i 2000 (247 i 1997, 266 i 1998 og 237 i 1999).

Der blev foretaget en ajourføring af reglerne for flytning af personlige ejendele i 1997, som trådte i kraft i begyndelsen af 1998. I 1997 blev der ligeledes offentliggjort et udbud med henblik på aftale om forsikring for transport af disse genstande, og kontrakten blev godkendt af CCAM i slutningen af februar 1998.

ARTIKEL 23: GODTGØRELSE AF HUSLEJEN, NÅR TJENESTEMANDEN IKKE FÅR STILLET EN BOLIG TIL RÅDIGHED AF INSTITUTIONEN

Artikel 23 anvendes i øjeblikket i 23 tilfælde (10 i 1999). Af såvel retssikkerhedshensyn til udlejeren (som entrerer med Europa-Kommissionen og ikke med en individuel diplomat) som af bygningspolitiske hensyn (opretholdelse af en kvalitetsbygningsspark på lang og mellemlang sigt) bør artikel 23 erfaringsmæssigt kun bringes i anvendelse i lande, hvor markedsbetingelserne og retstilstanden tillader det (f.eks. Genève og Washington).

AFDELING 3: SOCIAL SIKRING

ARTIKEL 24, STK. 3: HJEMSENDELSE AF LÆGELIGE ÅRSAGER I AKUTTE ELLER SÆRLIG AKUTTE TILFÆLDE

I 2000 tillod Lægetjenesten 20 repatrieringer af helbredsmæssige grunde (1 yderst hastende tilfælde og 19 hastende tilfælde). Af disse 20 sager blev 3 afviklet i 2000 til et beløb på 24 884 EUR. 7 sager for 1999 og 3 for 1998 blev også afviklet i 2000 til et beløb på 10 599 EUR. Den årlige præmie for SOS Air Ambulance udgjorde 12 305 EUR for 2000.

ARTIKEL 25: ULYKKESFORSIKRING FOR TJENESTEMANDENS YDELSESBERETTIGEDE PÅRØRENDE

Der blev i 2000 ikke gjort brug af forsikringen for tjenestemænds ydelsesberettigede pårørende.

KAPITEL 6: OVERGANGSBESTEMMELSER

ARTIKEL 27: OVERGANGSBESTEMMELSER VEDRØRENDE LØN

Denne artikel har været uden retsvirkning siden oktober 1992.

BILAG I
FASTLÆGGELSE AF RETTEN TIL HVILEFERIE
(Artikel 8 i bilag X)
Med virkning fra 1. januar 2000

LAND	HYPPIGHED	STED
Ækvatorialguinea	2 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Albanien	3 x 5 dage	Rom (Italien)
Algeriet	3 x 5 dage	Paris (Frankrig)
Angola	2 x 5 dage	Windhoek (Namibia)
Bangladesh	3 x 5 dage	Phuket (Thailand)
Burundi	1 x 5 dage	Mombasa (Kenya)
Cameroun	1 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Comorerne	2 x 5 dage	Antananarivo (Madagaskar)
Dem. Republik Congo	2 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Den Centralafrikanske Rep.	3 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Eritrea	3 x 5 dage	Mombasa (Kenya)
Etiopien	1 x 5 dage	Mombasa (Kenya)
Forbundsrepublikken Jugoslavien (Beograd)	2 x 5 dage	Bruxelles (Belgien)
Georgien	2 x 5 dage	Wien (Østrig)
Guinea (Conakry)	2 x 5 dage	Dakar (Senegal)
Guinea-Bissau	3 x 5 dage	Dakar (Senegal)
Kasakhstan	1 x 5 dage	Frankfurt (Tyskland)
Liberia	3 x 5 dage	Dakar (Senegal)
Mauretanien	2 x 5 dage	Casablanca (Marokko)
Niger	2 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Nigeria (Abuja)	1 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Nigeria (Lagos)	2 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Papua Ny Guinea	3 x 5 dage	Darwin (Australien)
Republikken Congo	3 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Rwanda	1 x 5 dage	Mombasa (Kenya)
Sierra Leone	3 x 5 dage	Dakar (Senegal)
Sudan	3 x 5 dage	Mombasa (Kenya)
Tchad	3 x 5 dage	Dakar (Senegal)
Togo	1 x 5 dage	Libreville (Gabon)
Vietnam	1 x 5 dage	Phuket (Thailand)

BILAG II

LISTE OVER TJENESTESTEDER OG SATSER FOR GODTGØRELSEN FOR LEVEVILKÅRENE

(Artikel 10 i bilag X)

Med virkning fra den 1. januar 2000 (Pristina pr. 1.7.1999 og Indonesien pr. 1.1.1999)

35 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %
ÆKVATOR.GUINEA	BELIZE	BOLIVIA	BOTSWANA	ARGENTINA	CANADA
ALBANIEN	BENIN	BULGARIEN	CHILE	AUSTRALIEN	CYPERN
ALGERIET	BOSNIEN- HERCEGOVINA	FIJI	COSTA RICA	BARBADOS	MALTA
ANGOLA	COLOMBIA	GABON	HONGKONG	BRASILIEN	NORGE
BANGLADESH	COTE D'IVOIRE	JAPAN (NAKA)	ISRAEL (TEL AVIV)	DOMINIK. REP.	SCHWEIZ
BURKINA FASO	EGYPTEN	JUGOSLAVIEN (Beograd)	JAMAICA	ESTLAND	USA-NEW YORK
BURUNDI	ERITREA	LESOTHO	JAPAN (TOKYO)	KROATIEN	USA-WASHINGTON
CAMEROUN	FILIPPINERNE	MEXICO	JORDAN	LETLAND	
CENTRALAFR. REP	GAMBIA	RUMÆNIEN	LIBANON	LITAUEN	
COMORERNE	GHANA	SWAZILAND	NY KALÉDONIEN	MAROKKO	
DEMOKRATISKE REP. CONGO	GUATEMALA	THAILAND	SENEGAL	MAURITIUS	
DJIBOUTI	INDIEN	TIDLIGERE JUGOSLAVISKE REPUBLIK	SYDAFRIKA	NAMIBIA	
ETIOPIEN	KAP VERDE	MAKEDONIEN	SYDKOREA	NEDERLANDSKE ANTILLER	
FORBUNDSREPU- BLIKKEN	KENYA	VANUATU	SYRIEN	POLEN	
JUGOSLAVIEN (Pristina)	KINA		TYRKIET	SLOVAKIET	
GEORGIEN	MADAGASKAR			SLOVENIEN	
GUINEA	MALAWI			TJEKKIET	
GUINEA-BISSAU	NICARAGUA			TRINIDAD OG TOBAGO	
GUYANA	PAKISTAN			TUNISIEN	
HAITI	PERU			UNGARN	
INDONESIEN	RUSLAND			URUGUAY	
KASAKHSTAN	SALOMONØERNE			ZIMBABWE	
LIBERIA	SRI LANKA				
MALI	SURINAM				
MAURETANIEN	TONGA				
MOZAMBIQUE	UKRAINE				
NIGER	VENEZUELA				
NIGERIA (ABUJA)	VESTBRED/GAZA				
NIGERIA (LAGOS)	ZAMBIA				
PAPUA NY GUINEA					
REP. CONGO					
RWANDA					
SAO TOME OG PRINCIPE					
SIERRA LEONE					
SUDAN					
TANZANIA					
TCHAD					
TOGO					
UGANDA					
VIETNAM					

BILAG III

RAPPORT TIL MINISTERRÅDET
(udgave af marts 2001)

**SYSTEM FOR BEREGNING AF JUSTERINGSKOEFFICIENTERNE
FOR LØNNINGER
I LANDE UDEN FOR DEN EUROPÆISKE UNION**

Udarbejdet af Eurostat

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING.....	14
1.1.	Juridisk baggrund	14
1.2.	Historisk baggrund	14
1.3.	Fra subvention til et åbent marked	15
2.	OVERSIGT OVER DET NUVÆRENDE SYSTEM	15
2.1.	Generelt.....	15
2.1.1.	Periodiske undersøgelser over husholdningsbudgettet i Bruxelles	16
2.1.2.	Periodiske undersøgelser over husholdningsbudgettet på tjenestestederne.....	16
2.1.3.	Periodiske undersøgelser over priser i Bruxelles	16
2.1.4.	Periodiske undersøgelser over priser på tjenestestederne ("place-to-place")	17
2.1.5.	Løbende overvågning af priser i Bruxelles.....	18
2.1.6.	Løbende overvågning af priser på tjenestestederne ("time-to-time").....	18
2.2.	GD RELEX's/Eurostats/kontrahentens/delegationernes respektive roller	19
3.	NYLIGE OG PLANLAGTE FORBEDRINGER.....	19
3.1.	Ny klassifikation på basis af COICOP og indskrænkning af antallet af basiselementer	19
3.2.	Undersøgelser over priser i Bruxelles og på tjenestestederne	20
3.3.	Undersøgelser over husholdningsbudgettet på tjenestestederne	20
3.4.	Løbende overvågning af priser i Bruxelles og på tjenestestederne.....	21
3.5.	Frist for indgivelse af undersøgelsesresultater.....	21
3.6.	Justering af arbejdet.....	21
4.	ANVENDELSE AF JUSTERINGSKOEFFICIENTER PÅ LØNNINGER.....	22
	Bilag 1 Beregningsmodel	
	Bilag 2 Eksempel på definition af et produkt	
	Bilag 3 Samling i 84 basiselementer	
	Bilag 4 Liste over tjenestesteder	

1. INDLEDNING

Formålet med denne rapport er at redegøre for retningslinjerne for den metode, der i øjeblikket anvendes til at beregne justeringskoefficienterne for lønninger til tjenestemænd, der gør tjeneste uden for Den Europæiske Union, og give en vurdering af dens anvendelse i praksis.

1.1. Juridisk baggrund

Bilag X i vedtægten (jf. Rådets forordning nr. 3019/87 af 5. oktober 1987) indeholder en række særlig vigtige bestemmelser for tjenestemænd, der gør tjeneste uden for Den Europæiske Union, jf. dog også andre vedtægtsbestemmelser.

Artikel 11 i bilag X fastsætter, at vederlaget til disse tjenestemænd i princippet udbetales i euro i Belgien, og at det korrigeres med den koefficient, der anvendes på vederlaget til tjenestemænd, der gør tjeneste i Belgien.

Artikel 12 i bilag X fastsætter, at ansættelsesmyndigheden efter anmodning fra tjenestemanden kan beslutte helt eller delvis at udbetale vederlaget i det lands valuta, hvor tjenestemanden gør tjeneste (eller ekstraordinært i en tredje valuta) inden for et loft på 80% i medfør af Kommissionens interne regler, idet beløbet da korrigeres med en justeringskoefficient, der er fastsat for tjenestestedet, og konverteres efter den officielle vekselkurs.

Artikel 13 i bilag X, stk. 1, fastsætter, at Rådet for i videst mulige omfang at sikre tjenestemændene samme købekraft uanset tjenestested hver sjette måned fastsætter justeringskoefficienterne på forslag af Kommissionen.

Artikel 13, stk. 2, i bilag X præciserer, at Kommissionen, når ændringen i leveomkostningerne i denne mellemliggende periode, beregnet på grundlag af justeringskoefficienten og den tilsvarende vekselkurs, har været over 5%, kan træffe afgørelse om tilpasning af denne koefficient.

Justeringskoefficienterne for lønningerne skal derfor beregnes for alle tjenestesteder uden for Den Europæiske Union (dvs. over 120 i skrivende stund), uanset om justeringskoefficienterne reelt anvendes på lønningerne til tjenestemænd, der gør tjeneste på disse tjenestesteder. Overholdelsen af denne vedtægtsbestemmelser afføder uvægerligt store omkostninger (ca. 800 000 EUR om året).

1.2. Historisk baggrund

Eurostat begyndte i 1988 at anvende det aktuelle system for beregning af justeringskoefficienterne uden for Unionen.

Det specielle ved systemet er, at Eurostat anvender egne statistiske kilder, som tager hensyn til de særlige levevilkår for De Europæiske Fællesskabers personale på de forskellige tjenestesteder.

Tidligere beregnede Eurostat justeringskoefficienterne på basis af statistiske oplysninger fra De Forenede Nationer.

Man har erkendt, at disse data ikke havde nogen direkte forbindelse til Europa-Kommissionens tjenestemænds situation, og på grund af kritikken af den teknik, der blev anvendt i De Forenede Nationers undersøgelser og Eurostats voksende kompetence i statistisk henseende blev det besluttet at anmode Rådet om at godkende et nyt system. Dette skete i løbet af 1991.

Fra og med 1989 blev indsamlingen af statistiske data overdraget til en nonprofit-organisation, der blev oprettet til formålet (EuroCost) og subventioneret af Eurostat.

1.3. Fra subvention til et åbent marked

På grund af de høje omkostninger, som overholdelse af denne vedtægtsbestemmelse medfører (ca. 2 mio. EUR om året), og et krav fra Ministerrådets side om en indskrænkning af udgifterne blev det besluttet at ophøre med at subventionere EuroCost efter afslutningen af arbejdsprogrammet 1999/2000. Det blev lanceret et udbud i 1999 med henblik på at udbyde kontrakten på konkurrencebetingede vilkår.

Efter udbuddet blev det private selskab AIRINC, der har sæde i De Forenede Stater, udvalgt. Der blev i begyndelsen af 2000 indgået en årlig kontrakt, der kan fornyes, og det har betydet en kraftig indskrænkning af udgifterne. Der er nu kun tale om ca. 800 000 EUR om året.

Den store besparelse kan forklares på følgende måde:

- En virksomhed, der foretager undersøgelser verden over for andre kunder uafhængigt af Eurostats krav er mere rentabel end en organisation, som foretager undersøgelser næsten udelukkende for Eurostat.
- Efter mange erfaringer med sammenligninger uden for Fællesskabet er det nu muligt at forudse på en mere effektiv måde, hvor og hvordan disse undersøgelser skal foretages.
- Antallet af "place-to-place"-undersøgelser har været betydeligt, fordi EuroCost var en ny organisation, som skulle skaffe sig referencedata så hurtigt som muligt for hvert tjenestested. Så snart der var fastsat en justeringskoefficient for næsten alle tjenestesteder, kunne man indskrænke antallet af komplette årlige undersøgelser (fra 39 i 1991/1992 til 9 i 2000/2001) og anvende lettere og mindre bekostelige undersøgelsesmetoder (18 i 2000/2001).
- EuroCost tog sig desuden af nogle mindre opgaver i forbindelse med justeringskoefficienterne inden for Den Europæiske Union; disse er nu blevet genoverdraget til Eurostat.

2. OVERSIGT OVER DET NUVÆRENDE SYSTEM

2.1. Generelt

De grundlæggende principper i systemet er de samme som i metoden for beregning af justeringskoefficienterne for lønningerne til tjenestemænd, der gør tjeneste inden for Den Europæiske Union.

Det nuværende system for dataindsamling (se bilag 1) omfatter følgende elementer:

- Periodiske undersøgelser over husholdningsbudgettet i Bruxelles
- Periodiske undersøgelser over husholdningsbudgettet på tjenestestederne
- Periodiske undersøgelser over priser i Bruxelles
- Periodiske undersøgelser over priser på tjenestestederne
- Løbende overvågning af priser i Bruxelles
- Løbende overvågning af priser på tjenestestederne.

2.1.1. Periodiske undersøgelser over husholdningsbudgettet i Bruxelles

Formålet med undersøgelserne er at identificere strukturen i EU-tjenestemændenes udgifter. Oplysningerne kommer fra undersøgelser over husholdningsbudgettet, som foretages med henblik på beregningen af justeringskoefficienterne for såvel tjenestemænd, der er bosat inden for Den Europæiske Union, som tjenestemænd, der er bosat uden for Den Europæiske Union. Den sidste undersøgelse af denne art blev foretaget i 2000, og der er indhentet data vedrørende ca. 700 husholdninger. Undersøgelsen foretages hvert femte år.

Husholdningernes udgifter til varer og tjenesteydelser fordeler sig på 84 basiselementer (de samme som anvendes for de periodiske undersøgelser af priser - se 2.1.3 og bilag 3) med udgangspunkt i COICOP⁵.

2.1.2. Periodiske undersøgelser over husholdningsbudgettet på tjenestestederne

Det grundlæggende princip for anvendelsen af det aktuelle system for beregning af justeringskoefficienterne for lønninger til tjenestemænd, der gør tjeneste uden for Den Europæiske Union, er, at det er rimeligt at forvente, at tjenestemænd, der gør tjeneste i udlandet, til en vis grad tilpasser sig de lokale markedsforhold uden dermed helt at ændre deres forbrugsvaner (sagt med andre ord bevarer de i et vist omfang strukturen i deres udgifter som i Bruxelles).

I praksis betyder dette princip, at man beregner de økonomiske pariteter under henvisning til prisforskellen mellem Bruxelles og tjenestestedet (se 2.1.4 og bilag 1), i første række ved hjælp af udgiftsvægtningssmodellen for Bruxelles (Laspeyres-indekset), i anden række ved hjælp af vægtninger for selve tjenestestedet (Paasche-indekset) for i tredje række at fastslå gennemsnittet for de to undersøgelser (Fisher-indekset). Denne fremgangsmåde anvendes sædvanligvis for sammenligninger mellem lande.

Det er derfor nødvendigt at beregne det lokale forbrugsniveau og vægtningerne af udgifterne i Bruxelles.

Undersøgelserne over husholdningsbudgettet foretages ca. hvert femte år på alle tjenestesteder uden for Den Europæiske Union.

2.1.3. Periodiske undersøgelser over priser i Bruxelles

Formålet med disse undersøgelser er at fastslå priserne på en på forhånd opstillet liste over produkter. Tidligere blev prisundersøgelserne foretaget i Bruxelles af l'Institut national belge de statistique, der sorterer under det belgiske økonomiministerium, og af EuroCosts personale til supplerung af listerne over priser i Bruxelles.

Den nuværende liste over produkter omfatter ca. 600 definitioner af varer og tjenesteydelser (se bilag 2, som giver eksempler), for hvilke der generelt er fundet 5 priser i Bruxelles. Visse udgiftskategorier findes ikke på listen, da de refunderes direkte til tjenestemænd, der gør tjeneste uden for Den Europæiske Union (f.eks. udgifter til bolig, sundhedspleje og uddannelse), hvilket afviger fra den ordning, der gælder for beregningen af justeringskoefficienterne for lønninger til tjenestemænd, der gør tjeneste inden for Den Europæiske Union. Andre findes heller ikke på listen, da de egentlig ikke forekommer i Bruxelles.

⁵ COICOP = klassifikation af privat konsum efter formål.

Listen er potentielt uendelig, men af praktiske og økonomiske grunde har vareudvalget måttet begrænses. Varerne er kun medtaget på listen, hvis man har skønnet, at de er repræsentative for det basiselement, de tilhører. Det komplette udvalg af varer og tjenesteydelser på listen fordeler sig på 84 basiselementer, som er de samme, som anvendes i forbindelse med udgiftsstrukturen (se 2.1.1 og bilag 3), og det svarer til det system, der anvendes til at beregne justeringskoefficienterne for tjenestemænd, der gør tjeneste inden for Den Europæiske Union.

Priserne ajourføres med regelmæssige mellemrum, og den nye kontrahent (AIRINC) foretager en supplerende undersøgelse for at tage hensyn til alle artiklerne på en ny ajourført liste. PCE-priserne i Bruxelles, der svarer til de nye definitioner, er blevet omhyggeligt efterprøvet. AIRINC indsamler nye priser for Bruxelles til enhver ny definition gældende uden for Den Europæiske Union. Hvis der mangler priser, indsamler kontrahenten supplerende priser i Bruxelles.

2.1.4. Periodiske undersøgelser over priser på tjenestestederne ("place-to-place")

Den efterfølgende etape består i at sammenligne situationen i Bruxelles med situationen på tjenestestederne. Man anvender samme vareliste som for Bruxelles til at foretage en undersøgelse på et tjenestested. Man må ikke glemme, at undersøgelser foretaget på forskellige tidspunkter kan give forskellige resultater, selvom om samme liste følges (der kan være tale om forskellige butikker, de disponible varer kan være forskellige, priserne kan være forskellige). Det er uundgåeligt i forbindelse med et stikprøvesystem.

Indsamlingen af prisoplysninger på et tjenestested sker i de forretninger, der er angivet i foregående undersøgelser, og i dem, der er angivet i den igangværende undersøgelse. Den endelige liste over forretninger opstilles altid sammen med delegationerne.

Der indhentes kun prisoplysninger om varer og tjenesteydelser, der svarer overens med definitionerne på standardlisten, og hvis kvalitet kan sammenlignes med de varer og tjenesteydelser, der er beskrevet under den foregående periodiske undersøgelse af priserne i Bruxelles. Der tages ikke hensyn til prisen på varer og tjenesteydelser, som tjenestemænd bosat på et tjenestested importerer direkte, medens priserne på andre importerede varer og tjenesteydelser, der kan skaffes på et tjenestested, generelt tages med i betragtningerne. Det er klart, at ikke alle varer og tjenesteydelser, som kan skaffes i Bruxelles, findes i alle lande. Dette påvirker ikke nødvendigvis beregningen af en justeringskoefficient, da prissammenligningerne kun vedrører artikler, som faktisk er disponible.

Desuden fastsætter Kommissionen hvert år en godtgørelse for levevilkårene (artikel 10 i bilag X til vedtægten) på grundlag af fem parametre: sundhedspleje- og hospitalsforholdene, sikkerhedsvilkårene, klimaforholdene, graden af isolation og andre lokale vilkår (som f.eks. kulturelle særegenheder og det økonomiske udviklingsniveau). Sidstnævnte parameter kan have en stor indflydelse på, hvilke varer og tjenesteydelser der findes på et givet tjenestested og på priserne herpå.

Begrebet sammenlignelighed giver anledning til flere problemer, og under visse omstændigheder kan definitionerne være mere vidtrækkende og omfatte artikler, som snarere er tilsvarende end egentligt identiske. Kontrahentens undersøgelsesresultater kontrolleres af Eurostat, som om nødvendigt udbeder sig korrigeringer eller yderligere oplysninger.

Der er forskellige faktorer, der er bestemmende for, hvor hyppigt "place-to-place"-undersøgelserne foretages. Blandt kriterierne i undersøgelsesprogrammet for et givet år kan nævnes: niveauet af justeringskoefficienten for tjenestestedet, den tid, der er forløbet siden sidste undersøgelse på tjenestestedet, eventuelle særlige problemer i regionen, indførelse af ny metode, muligheden for at kombinere besøg på geografisk sammenlignelige tjenestesteder.

Det årlige arbejdsprogram udarbejdes af Eurostat i samarbejde med GD for eksterne forbindelser. Undersøgelsen foretages under kontrahentens ansvar, medens Eurostat deltager under særlige omstændigheder. Indsamlingen, analysen og kontrollen i forbindelse med undersøgelser af denne type kan tage lang tid, og det er vigtigt, at efterprøvnings- og kontrollen foretages korrekt. Resultaterne forelægges altid til kontrol i Eurostat.

Der foretages hvert år (april - marts) følgende "place-to-place"-undersøgelser:

91/92	92/93	93/94	94/95	95/96	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02**
39	31	25	24	22	17	16	23	10	9+18*	8+13*

* Til de 9 undersøgelser i 2000/01 og de 8 i 2001/02 kommer der 18 og 13 undersøgelser med dobbelt formål. Disse undersøgelser, der indgår i systemet som "place-to-place"- eller "time-to-time"-undersøgelser, kan betragtes som en lille "place-to-place"-undersøgelse til at efterprøve leveomkostningsniveauet, uden at der skal foretages en komplet "place-to-place"-undersøgelse.

** Planlagte undersøgelser.

De priser, der registreres for de 84 basiselementer under en undersøgelse af denne type på et tjenestested, sammenlignes med priserne fra den seneste undersøgelse i Bruxelles, ajourført med detaljerede prisindekser for således at opstille økonomiske referencepariteter, der kan ajourføres løbende (se 2.1.5 og 2.1.6). Ifølge sædvanlig praksis for statistisk sammenligning mellem lande beregnes disse pariteter i første omgang med vægtningsmodellen for udgifterne for Bruxelles (Laspeyres-indekset), i anden omgang med vægtninger for tjenestestedet (Paasche-indekset) og i tredje omgang ved at fastslå det geometriske gennemsnit for de to beregningsmåder (Fisher-indekset). Det er en logisk fremgangsmåde, da man kan forvente af tjenestemændene, at de til en vis grad tilpasser sig de lokale markedsvilkår uden helt at ændre deres forbrugsvaner (se 2.1.2 og bilag 1).

2.1.5. *Løbende overvågning af priser i Bruxelles*

Når der engang er fastslået et basispriseniveau i forbindelse med den sidste periodiske undersøgelse af priserne i Bruxelles, er det nødvendigt at undersøge, hvilke udsving der med tiden forekommer i priserne. Hertil anvender man data vedrørende priserne, som leveres hver måned af det belgiske økonomiministerium. Disse data konverteres efter modellen med de 84 basiselementer og anvendes til at beregne et globalt indeks.

2.1.6. *Løbende overvågning af priser på tjenestestederne ("time-to-time")*

I visse udviklede lande, hvor der findes detaljerede og pålidelige forbrugerprisindekser, kan basispriserne, der bestemmes under den sidste prisundersøgelse på tjenestestedet, ajourføres på basis af de elementer, der udgør det nationale forbrugerprisindeks, hvilket svarer til situationen i Bruxelles. I mange andre lande er dette desværre umuligt, og der må findes en alternativ løsning.

En sådan løsning består i, at der meget ofte foretages "time-to-time"-undersøgelser til at ajourføre priserne i disse lande. Det kan ske mellem 2 til 12 gange om året afhængigt af tjenestestedet. For nogle tjenestesteders vedkommende benytter man data fra De Forenede Nationer.

I øjeblikket leveres oplysningerne for 25 lande af de nationale statistiske kontorer, og for 27 landes vedkommende benyttes FN-data. Kontrahenten foretager i øjeblikket "time-to-time"-undersøgelser i 73 lande.

De periodiske data, der opnås for hvert tjenestested (uanset kilde), konverteres efter modellen med de 84 basiselementer. Disse detaljerede indekser pr. basiselement sammenlignes med resultaterne af det tilsvarende indeks for Bruxelles og anvendes til at ajourføre basispariteterne, der blev beregnet ved den sidste prisundersøgelse på tjenestestedet (se 2.1.4 og bilag 1). Denne globale økonomiske paritet divideres derefter med den gældende officielle vekselkurs ifølge de officielle tal, der offentliggøres af Kommissionen (og som anvendes til budgettet), til at beregne den gældende justeringskoefficient.

2.2. GD RELEX's/Eurostats/kontrahentens/delegationernes respektive roller

Delegationerne yder et væsentligt bidrag til de periodiske undersøgelser over husholdningsbudgetterne og priserne. Kontrahenten tager sig af den største del af arbejdet i felten og databehandlingsarbejdet, som overdrages af Eurostat. Eurostat udarbejder arbejdsprogrammet sammen med GD for eksterne forbindelser, fastlægger metode sammen med den ved artikel 64 i vedtægten nedsatte arbejdsgruppe (som består af repræsentanter for medlemsstaterne) og leverer de endelige resultater af systemet. Eurostat foretager en daglig kontrol, hvis det skønner det nødvendigt, til at overvåge den professionelle kvalitet af kontrahentens resultater. GD for eksterne forbindelser modtager på sin side de endelige resultater (forslag til justeringskoefficienter for lønningerne) fra Eurostat hver sjette måned og forelægger dem hver sjette måned for Rådet til godkendelse. GD for eksterne forbindelser fører også en løbende korrespondance og kontakter med delegationerne. Arbejdsforbindelserne mellem alle disse grupper er nødvendigvis mere tætte, hvilket garanterer et optimalt resultat.

3. NYLIGE OG PLANLAGTE FORBEDRINGER

Metoden og teknikken for beregning af justeringskoefficienterne for lønningerne til tjenestemænd på Den Europæiske Unions delegationer revideres og forbedres løbende, dels ud fra et professionelt ønske om at forbedre resultaterne, dels under indflydelse af eksterne begivenheder. Vigtige forslag vedrørende metode drøftes altid først på møder i den ved vedtægtens artikel 64 nedsatte arbejdsgruppe, og der skal opnås konsensus, inden nogen ændring kan gennemføres.

Eurostat er overbevist om, at resultaterne af systemet er af god kvalitet og de bedst egnede til at fastsætte pålidelige justeringskoefficienter for tjenestesteder uden for Den Europæiske Union. Nedenfor redegøres der for nylige forbedringer og muligheder for forbedringer i fremtiden.

3.1. Ny klassifikation på basis af COICOP og indskrænkning af antallet af basiselementer

Artikel 64-arbejdsgruppen accepterede på sit møde i juni 1999, at der i 2000 anvendtes en nomenklatur baseret på COICOP med 84 basiselementer. Basiselementerne er grupper af varer med samme kendetegn. Det er det laveste niveau, for hvilket man råder over udgiftsvægtninger, hvilket muliggør en aggregering på højere niveauer. Den i 1999 anvendte nomenklatur omfattede 173 basiselementer.

En række simulationer har vist, at anvendelsen af den ene eller den anden nomenklatur giver nogenlunde samme resultater. Men en indskrænkning af antallet af basiselementer giver "solidere" detaljerede resultater, da varerne i hver basiselement er mere repræsentative.

Et begrænset antal basiselementer giver desuden mulighed for en mere effektiv udvælgelse af varer (se listen i 3.2.1).

Det skal bemærkes, at alle større internationale organisationer nu anvender nomenklaturer baseret på COICOP i forbindelse med deres prisindekser og sammenligninger af leveomkostninger. Indførelsen af den nye nomenklatur har således bevirket en større informationsudveksling med De Forenede Nationer, OECD, de nationale statistiske kontorer osv.

Den komplette liste over basiselementerne findes i bilag 3.

3.2. Undersøgelser over priser i Bruxelles og på tjenestestederne

3.2.1. Eurostat har for nylig revideret referencelisten over varedefinitioner (februar 2001). Den foregående liste, der var baseret på den, der tjente til at beregne justeringskoefficienterne for tjenestemænd, der gør tjeneste inden for Den Europæiske Union, svarede ikke altid til markeder, der var helt anderledes end de europæiske markeder. Den omfattede 3 000 definitioner, men på de fleste tjenestesteder var det vanskeligt at finde varer svarende til mere end 500 definitioner.

Den nye liste omfatter **600** definitioner, der er bedre egnet til sammenligninger uden for Fællesskabet (se bilag 2, som giver et eksempel). Det giver mulighed for at foretage mere effektive prissammenligninger og samtidig resultater af bedre kvalitet. Systemet garanterer desuden en bedre sammenhæng mellem de forskellige former for prisundersøgelser.

Der vil desuden blive foretaget en supplerende undersøgelse i Bruxelles til at indsamle priser på artikler, der ikke figurerer på den harmoniserede liste, særlig for at hjælpe til at foretage sammenligninger med priserne på varer og tjenesteydelser i landene uden for Den Europæiske Union.

3.2.2. Der er undersøgelser i gang af problemer med sammenligning mellem varer og tjenesteydelser defineret i Bruxelles og sådanne, som kan skaffes i de mindst udviklede lande. Der er i øjeblikket henstillinger under behandling vedrørende særlige artikler, som ikke kan direkte sammenlignes på grund af den pågældende vares eller tjenesteydelses art eller kvalitet eller den forretning, som leverer dem. Det drejer sig sædvanligvis om serviceydelser i form af hushjælp, telefon, el, vand og andet.

3.2.3. De periodiske undersøgelser af priserne på visse tjenestesteder foretages nu ikke så hyppigt. Det drejer sig om tjenestesteder, hvor der er udstationeret få tjenestemænd, og hvor justeringskoefficienterne er stabile og lave.

3.3. Undersøgelser over husholdningsbudgettet på tjenestestederne

For at finde frem til en forbrugsstruktur for personalet på tjenestesteder uden for Den Europæiske Union og på grund af det begrænsede antal tjenestemænd på de fleste af disse tjenestesteder foretog Eurostat i november 1999 en generel undersøgelse af husholdningsbudgetterne på alle tjenestesteder uden for Den Europæiske Union.

På sit møde i Luxembourg den 21. februar 2000 accepterede artikel 64-arbejdsgruppen anvendelse af en enkelt vægtningsstruktur for alle tjenestesteder uden for Den Europæiske Union. Det blev tillige aftalt at gøre en undtagelse for PCE-landene⁶, for hvilke vægtningerne bygger på gennemsnitlige intra-EU-strukturer pr. større udgiftsgrupper, for så vidt der foreligger detaljerede vægtninger for HPCI til desaggregering. Der er foretaget særlige 'PCE'-vægtninger for Tjekkiet, Rumænien, Norge, Schweiz, Ungarn, Polen, Cypern, Letland, Estland, Litauen, Slovenien og Tyrkiet. Der vil snarest foreligge 'PCE'-vægtninger for Malta.

3.4. Løbende overvågning af priser i Bruxelles og på tjenestestederne

Tidligere blev den globale paritet for et givet tjenestested ajourført ved globalt at anvende resultaterne af den løbende overvågning af priserne i Bruxelles og på tjenestestederne. Siden april 2000 er ajourføringen foretaget for hver enkelt af de 84 basiselementer. Denne metode er mere præcis og reducerer risikoen for statistiske fejl.

I fremtiden vil "time-to-time"-undersøgelserne blive foretaget hyppigere. Det vil give endnu mere præcise resultater.

3.5. Frist for indgivelse af undersøgelsesresultater

Oplysningernes nytte afhænger af deres relevans, deres pålidelighed og af, hvor hurtigt de fremsendes. I systemets første år måtte man ofte vente næsten tre år, indtil resultaterne af visse undersøgelser af priser og husholdningsbudgetter kunne anvendes til beregning af de månedlige justeringskoefficienter (selvom størstedelen af resultaterne tages i betragtning inden for 12 måneder). Denne forsinkelse er blevet stærkt reduceret. Kontrahenten skal levere resultaterne senest 8 uger efter undersøgelsesdatoen, og Eurostat har kun brug for endnu et par uger til at validere dem.

3.6. Justering af arbejdet

Den i vedtægten fastsatte pligt til at beregne justeringskoefficienter for lønningerne på alle tjenestesteder uden for Den Europæiske Union (i øjeblikket over 120) afføder uvægerligt omkostninger. Det er måske ikke hensigtsmæssigt at ophøre med at beregne justeringskoefficienterne for tjenestesteder med en justeringskoefficient på under 100, men det forekommer acceptabelt snarere at bruge ressourcerne til arbejdet med tjenestesteder med en justeringskoefficient på over 100, og dette er, hvad der er sket i de seneste år.

Tidligere blev der foretaget "place-to-place"-undersøgelser på tjenestestederne hvert tredje til tiende år på baggrund af forskellige faktorer, bl.a. justeringskoefficientens størrelse (høj- eller lavomkostningslande). Den generelle tendens i øjeblikket går i retning af at gøre undersøgelserne mindre hyppige.

Det er planen at udvikle et nært samarbejde med De Forenede Nationer og de mest udviklede landes statistiske kontorer. De organisatoriske retningslinjer for prisundersøgelserne, som De Forenede Nationer og Eurostat foretager, er nu ens, og det bør overvejes at foretage fælles undersøgelser og at anvende nogle af De Forenede Nationers data.

⁶ PCE = programme de comparaison européenne (europæisk sammenligningsprogram). De berørte lande er de 15 EU-lande + EFTA-landene + kandidatlandene.

I visse tilfælde kan man også undgå en ny undersøgelse af prisniveauet ved at udnyttede data, som Eurostat allerede råder over i forbindelse med PCE-programmet (det europæiske sammenligningsprogram). I denne sammenhæng foretages der med regelmæssige mellemrum "place-to-place"-undersøgelser for en gruppe af 29 lande, nemlig de 15 EU-medlemsstater og 14 andre europæiske lande. Blandt sidstnævnte tæller man to lande med høje omkostninger, nemlig Norge og Schweiz.

For at 'afprøve' prisniveauet på tjenestestederne oftere foretages der **undersøgelser med dobbelt formål** (dvs. lettere referenceundersøgelser); her kan der indsamles data for en underkategori af varer, der anvendes til:

- at foretage beregningerne i forbindelse med en normal "time-to-time"-undersøgelse
- at opbygge en tilstrækkeligt stor database til at gøre "place-to-place"-undersøgelserne 'rimelige'.

4. ANVENDELSE AF JUSTERINGSKOEFFICIENTER PÅ LØNNINGER

I skrivende stund gør ca. 700 tjenestemænd tjeneste i Den Europæiske Unions delegationstjeneste. Lønningerne er i øjeblikket angivet i euro, og det er tjenestemændene selv, der skal anmode om at blive betalt i lokal valuta (og dermed få anvendt de lokale justeringskoefficienter på deres lønninger).

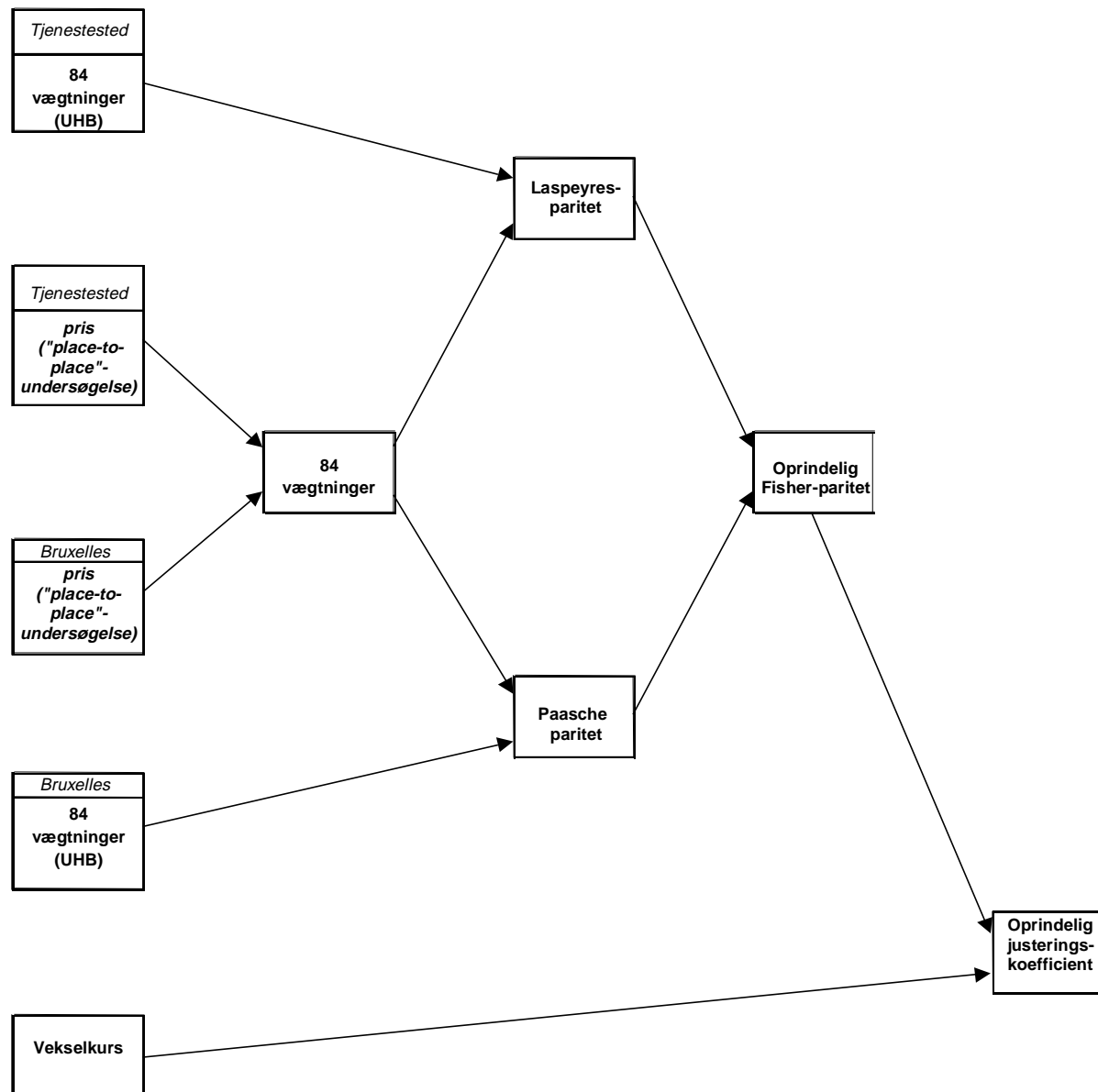
Hvor mange tjenestemænd der anmoder om anvendelse af justeringskoefficienten på deres løn, afhænger i høj grad af den pågældende justeringskoefficients niveau og den lokale valutas stabilitet. I øjeblikket drejer det sig om ca. 100 tjenestemænd.

Betalingerne sker i medfør af de særlige bestemmelser og overgangsbestemmelserne til tider i en tredje valuta (f.eks. betalinger i USD i landene, der er dannet ud fra det tidligere Sovjetunionen).

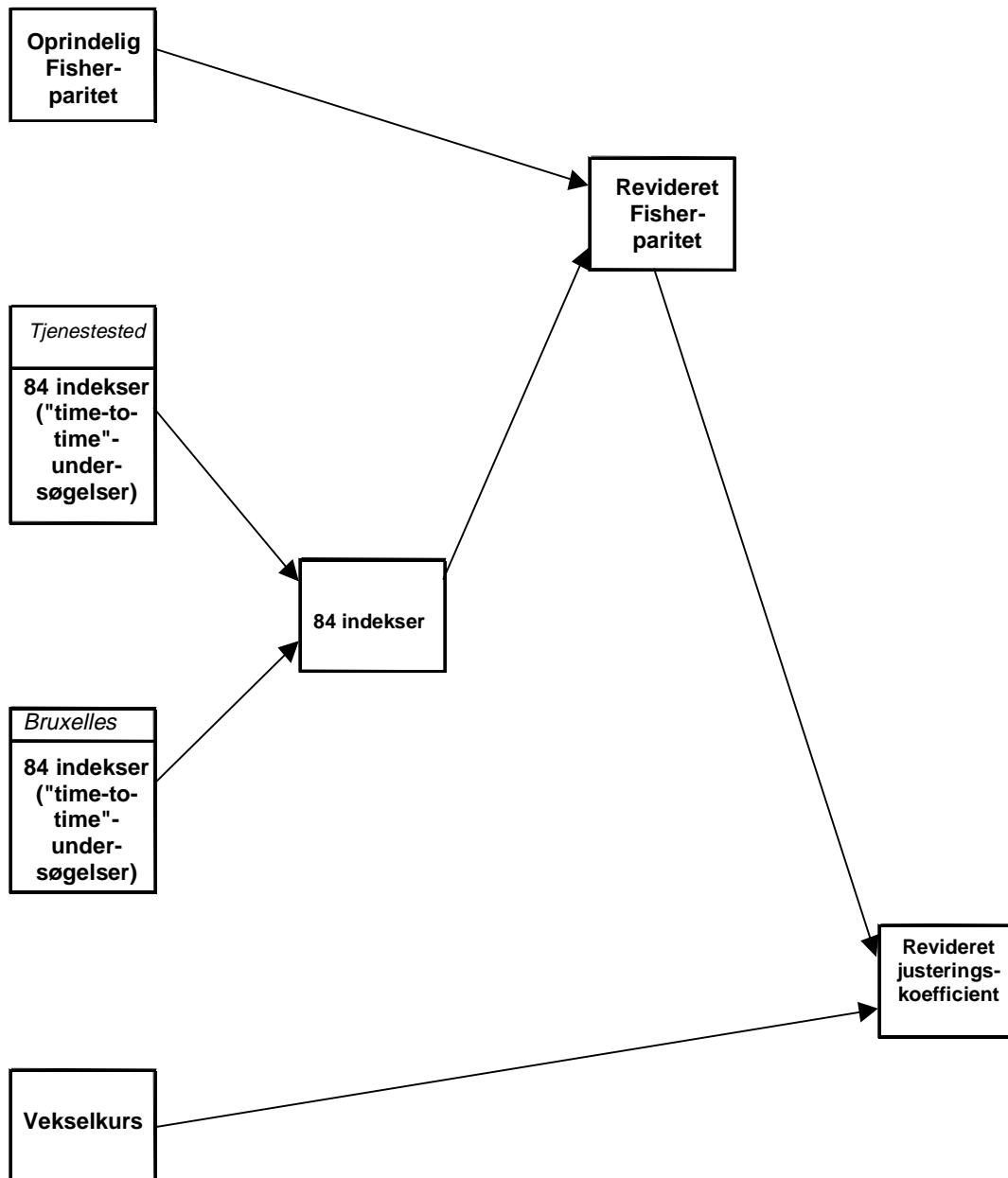
Bilag 1

Beregningsmodel for justeringskoefficienterne for lønninger til tjenestemænd, der gør tjeneste i Den Europæiske Unions delegationstjeneste.

Etaper i beregningen af justeringskoefficienten for et tjenestested



Étaper i ajourføringen af justeringskoefficienten



Bilag 2

Nogle eksempler på definition af en vare på standardlisten, som anvendes i de periodiske undersøgelser af priserne på tjenestesteder uden for Den Europæiske Union.

Vare	Artikel	Mærke
Mel	Hvidt (bleget hvedemel), undtagen mel med hævemiddel	Gold Medal, Pillsbury, Heckers
Ris	Langkornet - basmati, hvid og poleret, uden særlig tilberedning	
Steaks	Mørbrad, udbenet, udskåret af fersk mørbrad eller højreb (hvis ikke disponibel, prisen på frosset kød, præciseres)	Filet Mignon
Jakkesæt	Jakkesæt til vinterbrug, todelt, 100% uld, designermærker	Boss, Calvin Klein, Ralph Lauren, Pierre Cardin, Hechter
Sportsfodtøj	Sportssko, løbesko	Nike, Reebok, Adidas
Kaffemaskine	Elektrisk kaffemaskine, kapacitet 1 l til 1,25 l (10 til 12 kopper), effekt: ca. 850 W	Mr Coffee, Krups, Braun, Philips, Melitta, Moulinex
Støvsuger	Cylindermodel, med éngangspapirposer, effekt: ca. 1200 W, farve: standard, tilbehør: standard	Philips, Rowenta, AEG, Hoover
Køleskab	Kombineret køle/fryseskab, kapacitet: ca. 275-360 l (i alt), afrimning: automatisk, farve: standard, 4 stjerner, uden indbygget automatisk isternings- eller isvandsmaskine	GE, Westinghouse, Thompson, Whirlpool, Zanussi
Vaskemaskine	Vaskemaskine, uden tørretumbler, frontladning, vaskekapacitet: ca. 5 kg, variabel centrifugehastighed: maks. 1000 omdrejninger i minuttet, farve: standard	Candy, Bauknecht, Electrolux, Siemens, Zanussi, GE, Westinghouse, Whirlpool, Thompson
Gulvbelægning	Timeløn for: placering af væg-til-væg-tæppe i et rum på 4x5 m, uden gulvbearbejdning, 1 dør, syntetisk tæppe	
Dæk	16", 225/60 VR-16, kendte mærker, radialdæk med stålforstærkning, uden slange, helårsslidbane, uden udgifter til montering og overtagelse af gamle dæk	Michelin, Goodyear, Dunlop, Pirelli, Uniroyal

Bilag 3

Samling i 84 basiselementer af definitionerne af varer på standardlisten, som anvendes i de periodiske undersøgelser af priserne på tjenestesteder uden for Den Europæiske Union.

COICOP-nomenklaturen i 84 basiselementer

Nr.	Kode	BESKRIVELSE
1	01.1.1	BRØD OG KORNDPRODUKTER
2	01.1.2	KØD
3	01.1.3	FISK
4	01.1.4	MÆLK, OST OG ÆG
5	01.1.5	OLIER OG FEDTSTOFFER
6	01.1.6	FRUGT
7	01.1.7	GRØNTSAGER, HERUNDER KARTOFLER OG ANDRE RODFRUGTER
8	01.1.8	SUKKER, SYLTETØJ, HONNING, CHOKOLADE OG SUKKERVARER
9	01.1.9	LEVNEDSMIDLER, IKKE ANDETSTEDS ANGIVET
10	01.2.1	KAFFE, TE, KAKAO
11	01.2.2	MINERALVAND, KULSYREHOLDIGE DRIKKEVARER OG FRUGT- OG GRØNTSAGSSAFT
12	02.1.1	ALKOHOLHOLDIGE DRIKKEVARER
13	02.1.2	VIN
14	02.1.3	ØL
15	02.2.0	TOBAK
16	03.1.2	BEKLÆDNING
17	03.1.1/3	ANDRE BEKLÆDNINGSGENSTANDE, TILBEHØR TIL BEKLÆDNING OG KLÆDNINGSSTOF
18	03.1.4	RENSNING, REPARATION OG LEJE AF BEKLÆDNING
19	03.2.1/2	FODTØJ, REPARATION OG LEJE AF FODTØJ
20	04.1.1/2	REALLEJE FOR LEJERE OG ANDEN REALLEJE
21		BEREGNET LEJEVÆRDI (IKKE I HICP)
22	04.3.1	PRODUKTER TIL VEDLIGEHOLDELSE OG REPARATION AF BOLIG
23	04.3.2	BOLIGVEDLIGEHOLDELSES- OG REPARATIONSSERVICE
24	04.4.1	VAND
25	04.4.2	RENOVATION
26	04.4.3	SANITETSSERVICE
27	04.4.4	ANDEN BOLIGSERVICE, IKKE ANDETSTEDS ANGIVET
28	04.5.1	EL
29	04.5.2	GAS
30	04.5.3	FLYDENDE BRÆNDSEL
31	04.5.4	FAST BRÆNDSEL
32	04.5.5	VARME
33	05.1.1	MØBLER OG MØBELARTIKLER
34	05.1.2	TÆPPER OG ANDEN GULVBELÆGNING

Nr.	Kode	BESKRIVELSE
35	05.1.3	REPARATION AF MØBLER, MØBELARTIKLER OG GULVBELÆGNING
36	05.2.0	HUSHOLDNINGSARTIKLER AF TEKSTIL
37	05.3.1/2	HÅRDE HVIDEVARER, OGSÅ ELEKTRISKE, OG SMÅ ELEKTRISKE HUSHOLDNINGSAPPARATER
38	05.3.3	REPARATION AF HUSHOLDNINGSAPPARATER
39	05.4.0	HUSHOLDNINGSGLAS, -SERVICE OG -REDSKABER
40	05.5.1/2	REDSKABER TIL HUS OG HAVE
41	05.6.1	IKKE-VARIGE HUSHOLDNINGSARTIKLER
42	05.6.2	HUSHJÆLPS- OG BOLIGSERVICE
43	06.	SUNDHED
44	07.1.1	PERSONBILER
45	07.1.2/3/4	MOTORCYKLER OG CYKLER
46	07.2.1	RESERVEDELE OG TILBEHØR TIL PERSONBILER
47	07.2.2	BRÆNDSTOF OG SMØREMIKLER TIL PERSONBILER
48	07.2.3	VEDLIGEHOJDELSE OG REPARATION AF PERSONBILER
49	07.2.4	ANDEN SERVICE I TILSLUTNING TIL PERSONBILER
50	07.3.1	PERSONBEFORDRING MED JERNBANE
51	07.3.2	PERSONBEFORDRING AD LANDEVEJ
52	07.3.3	PERSONBEFORDRING AD LUFTVEJEN
53	07.3.4	PERSONBEFORDRING AD SØVEJEN OG INDRE VANDVEJE
54	07.3.5	KOMBINERET PERSONBEFORDRING
55	07.3.6	ANDRE INDKØB AF TRANSPORTYDELSER
56	08.1.0	POSTTJENESTER
57	08.2/3.0	TELEFON OG TELEFAX
58	09.1.1	APPARATER TIL MODTAGELSE, OPTAGELSE OG GENGIVELSE AF LYD OG BILLEDER
59	09.1.2	FOTO- OG FILMUDSTYR, OPTISKE INSTRUMENTER
60	09.1.3	EDB-UDSTYR
61	09.1.4	INDSPILNINGSMEDIER
62	09.1.5	REPARATION AF AUDIOVISUELT UDSTYR, FOTO- OG EDB-UDSTYR
63	09.2.1/2	VIGTIGE VARIGE FRILUFTSGODER, HERUNDER MUSIKINSTRUMENTER
64	09.2.3	VEDLIGEHOJDELSE OG REPARATION AF ANDRE VIGTIGE GODER TIL FRILUFTSBRUG ELLER KULTURELLE FORMÅL
65	09.3.1	SPIL, LEGETØJ OG TIDSFORDRIV
66	09.3.2	SPORTS-, CAMPING- OG FRILUFTSUDSTYR
67	09.3.3	HAYER, PLANTER OG BLOMSTER
68	09.3.4/5	KÆLEDYR OG DERTIL HØRENDE PRODUKTER
69	09.4.1	SPORTS- OG FRITIDSSERVICE
70	09.4.2	KULTUREL SERVICE
71	09.5.1	BØGER
72	09.5.2	AVISER OG TIDSSKRIFTER

Nr.	Kode	BESKRIVELSE
73	09.5.3/4	DIVERSE ARTIKLER
74	09.6.0	PAKKEREJSER
75	10.	UNDERVISNING - BETALES AF BRUGERNE
76	11.1.1	RESTAURANTER, KAFÉER O.LIGN.
77	11.1.2	KANTINER
78	11.2.0	INDKVARTERING
79	12.1.1	FRISØR- OG SKØNHEDSSALONER
80	12.1.2/3	ELEKTRISKE APPARATER, ARTIKLER OG PRODUKTER TIL PERSONLIG PLEJE
81	12.3.1	SMYKKER OG URE
82	12.3.2	ANDRE PERSONLIGE GENSTANDE, IKKE ANDETSTEDS ANGIVET
83	12.5	FORSIKRING
84	12.6/7	ANDRE TJENESTEYDELSER, HERUNDER FINANSIELLE TJENESTEYDELSER, IKKE ANDETSTEDS ANGIVET

12 GRUPPER

- 1 LEVNEDSMIDLER OG ALKOHOLFRI DRIKKEVARER
- 2 ALKOHOLHOLDIGE DRIKKEVARER OG TOBAK
- 3 BEKLÆDNINGSGENSTANDE OG FODTØJ
- 4 BOLIG, VAND, EL, GAS OG ANDET BRÆNDESEL
- 5 MØBLER, HUSHOLDNINGSUDSTYR OG LØBENDE VEDLIGEHOLDELSE AF BOLIG
- 6 SUNDHED
- 7 TRANSPORT
- 8 KOMMUNIKATION
- 9 FRITID OG KULTUR
- 10 UNDERVISNING
- 11 HOTELLER, RESTAURANTER, KAFÉER
- 12 ANDRE GODER OG TJENESTEYDELSER

Bilag 4

Tjenestesteder uden for Den Europæiske Union, for hvilke justeringskoefficienterne for vederlagene er under udarbejdelse

Nr.	Land	By	Just.koeff. (Juli 2000)	
			> 100	< 100
1	Ækvatorialguinea	Malabo		@
2	Albanien	Tirana	@	
3	Algeriet	Alger		
4	Angola	Luanda		@
5	Argentina	Buenos Aires	@	
6	Australien	Canberra		@
7	Bangladesh	Dhaka		@
8	Barbados	Bridgetown	@	
9	Belize	Belize		@
10	Benin	Cotonou		@
11	Bolovia	La Paz		@
12	Bosnien-Hercegovina	Sarajevo		@
13	Botswana	Gaborone		@
14	Brasilien	Brasilia		@
15	Bulgarien	Sofia		@
16	Burkina Faso	Ouagadougou		@
17	Burundi	Bujumbura		
18	Cameroun	Yaoundé		@
19	Canada	Ottawa		@
20	Chile	Santiago	@	
21	Colombia	Bogota		@
22	Comorerne	Moroni	@	
23	Costa Rica	San José		@
24	Côte d'Ivoire	Abidjan	@	
25	Cypern	Nicosia		@
26	De Nederlandske Antiller	Willemstad	@	
27	Dem. Republik Congo	Kinshasa		
28	Den Centralafrikanske Republik	Bangui	@	
29	Den Dominikanske Republik	Santo Domingo		@
30	Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	Skopje		
31	Djibouti	Djibouti	@	
32	Egypten	Cairo		@
33	Eritrea	Asmara		@
34	Estland	Tallinn		@
35	Etiopien	Addis Abeba		@
36	Fiji	Suva		@
37	Filippinerne	Manilla		@
38	Gabon	Libreville	@	
39	Gambia	Banjul		@
40	Georgien	Tbilissi	@	
41	Ghana	Accra		@
42	Guatemala	Guatemala		@
43	Guinea	Conakry		@
44	Guinea-Bissau	Bissau	@	
45	Guyana	Georgetown		@
46	Haiti	Port-au-Prince		@

	Land	By	Justerings > 100	Koefficient < 100
47	Hongkong	Hongkong	@	
48	Indien	New Delhi		@
49	Indonesien	Jakarta		@
50	Israel	Tel Aviv	@	
51	Jamaica	Kingston	@	
52	Japan	Naka	@	
53	Japan	Tokyo	@	
54	Jordan	Amman		@
55	Jugoslavien	Beograd		@
56	Kasakhstan	Almaty	@	
57	Kenya	Nairobi		@
58	Kina	Beijing	@	
59	Kroatien	Zagreb		@
60	Lesotho	Maseru		@
61	Letland	Riga		@
62	Libanon	Beirut	@	
63	Liberia	Monrovia		@
64	Litauen	Vilnius		@
65	Madagaskar	Antananarivo		@
66	Malawi	Lilongwe		@
67	Mali	Bamako		@
68	Malta	Valetta		@
69	Marokko	Rabat		@
70	Mauretanien	Nouakchott		@
71	Mauritius	Port Louis		@
72	Mexico	Mexico		@
73	Mozambique	Maputo		@
74	Namibia	Windhoek		@
75	Nicaragua	Managua		@
76	Niger	Niamey		@
77	Nigeria	Abuja		
78	Nigeria	Lagos		@
79	Norge	Oslo	@	
80	Ny Kaledonien	Nouméa	@	
81	Pakistan	Islamabad		@
82	Papua Ny Guinea	Port Moresby		@
83	Peru	Lima		@
84	Polen	Warszawa		@
85	Republikken Congo	Brazzaville		
86	Republikken Kap Verde	Praia		@
87	Rumænien	Bucarest		@
88	Rusland	Moskva	@	
89	Rwanda	Kigali		
90	Salomonøerne	Honiara		@
91	Samoa	Apia		@
92	Sao Tomé	Sao Tomé		@
93	Schweiz	Genève	@	
94	Senegal	Dakar		@
95	Sierra Leone	Freetown		
96	Slovakiet	Bratislava		@
97	Slovenien	Ljubljana		@
98	Sri Lanka	Colombo		

	Land	By	Justerings > 100	Koefficient < 100
99	Sudan	Khartoum		@
100	Surinam	Paramaribo		@
101	Sydafrika	Pretoria		@
102	Sydkorea	Seoul	@	
103	Syrien	Damaskus	@	
104	Swaziland	Mbabane		@
105	Tanzania	Dar Es-Salaam		@
106	Tchad	N'Djamena		@
107	Thailand	Bangkok		@
108	Tjekkiet	Prag		@
109	Togo	Lomé		@
110	Tonga	Nukualofa		@
111	Trinidad og Tobago	Port of Spain		@
112	Tunesien	Tunis		@
113	Tyrkiet	Ankara		@
114	Uganda	Kampala		@
115	Ukraine	Kiev	@	
116	Ungarn	Budapest		@
117	Uruguay	Montevideo	@	
118	USA	New York	@	
119	USA	Washington	@	
120	Vanuatu	Port-Vila	@	
121	Venezuela	Caracas		@
122	Vestbredden og Gaza	Østjerusalem		
123	Vietnam	Hanoi		@
124	Zambia	Lusaka		@
125	Zimbabwe	Harare		@